

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010002
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3818010002.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. P., nar. XX.X.XXXX v I. I., trvale bytom Z., V. I. XX/X, t. č. na slobode, trestne stíhanému pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z. z., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2018, prejednal odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/1/2018, zo dňa 21. marca 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/1/2018, zo dňa 20. júla 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 21. marca 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 20. júla 2018 bol obžalovaný A. P. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z. z., na skutkovom základe, že si od doposiaľ presne neustáleného času, najmenej od mesiaca september 2016 do presne neustáleného času v mesiaci apríl 2017, na nezistených miestach a od doposiaľ presne nezistených osôb, bez povolenia, v nezistených množstvách, zadovažoval marihuanu, pričom koncom mesiaca marec roku 2017 si od W. A. neoprávnene zaobstaral najmenej 50 gramov marihuany, ktorú následne bez povolenia prechovával do 21:45 hodiny dňa 05. apríla 2017 v byte na ulici V. I. číslo XX/X v Z., pričom v uvedenom čase dobrovoľne vydal rastlinný materiál s obsahom marihuany, s hmotnosťou 7,64 gramov, s 15,3 % zastúpením tetrahydrokanabinol (THC) hmotnostných, obsahujúcich 1169 mg čistého THC, pričom toto množstvo marihuany zodpovedá minimálne 39 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom marihuanu ďalej distribuoval jej konzumentom v Meste Prievidza a to:

- L. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorému v doposiaľ presne neustálenom čase, v mesiaci marec 2017, na ulici T. K., v priestoroch budovy S. v Z., predal 1 gram marihuany za 10 eur;

- O. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorému v doposiaľ presne neustálenom čase v mesiaci marec 2017, na ulici T. K., na chodníku pred budovou školy S. v Z., dvakrát predal marihuanu a to vždy jednu dávku za 1 euro;

- A. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorému v doposiaľ presne neustálenom čase, v mesiaci september 2016, na doposiaľ neustálenom mieste predal marihuanu za sumu 2 eurá;

- A. P. v doposiaľ presne neustálenom čase, v mesiaci marec 2017, na ulici T. K., v priestoroch budovy S. v Z., predal najmenej 1 gram marihuany za sumu 10 eur,

príčom marihuana obsahuje látku tetrahydrokanabinol (THC), ktorá je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok vedených v Zákone číslo 139/1998 Zb. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, § 76 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovaného, konkrétne proti výrokom o uloženom treste a ochrannom dohľade. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 21.03.2018 predseda senátu uviedol, že u obžalovaného mimoriadne znížili trest odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný, napomáhal polícii objasniť svoju trestnú činnosť a trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože sa domnieva, že vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúci život postačuje výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia.

Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného, vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia na samej spodnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní päť rokov. Z dôvodu, že obžalovaný bol uznaný vinným za obzvlášť závažný zločin, mal ho súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, ktorý nikdy nebol vo výkone trestu, dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods.4 Trestného zákona a vzhľadom k narušenosti páchatel'a, ako i vzhľadom na to, že mu nebol uložený trest nad 15 rokov a možnosť nápravy obžalovaného, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní jeden rok. Súd bol toho názoru, že sú dané možnosti v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona na uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. vzhľadom na okolnosti prípadu, vzhľadom na pomery páchatel'a, by uloženie nepodmienečného trestu už na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 10 rokov bolo neprimerane prísne.

S uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňujem a mám za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1,4 Trestného zákona.

Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

V prípade obžalovaného neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti v zmysle podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaným a jeho údajnej nevedomosti o vlastnej trestnoprávnej zodpovednosti čo však samo osebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejmé z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanému trest v zákonnej trestnej sadzbe a nie je ani zrejmé, prečo by práve obžalovaný mal pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie.

Okresný súd sa vôbec nezaoberal a teda neskúmal, či na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť činu obžalovaného aj trest kratšieho trvania.

Z uvedeného podľa názoru prokuratúry vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Mimoriadne znížený trest uložený v tejto trestnej veci u obzvlášť závažného recidivistu rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchatel'a závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti drogového charakteru, práve naopak.

Na základe uvedeného mám za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona a zároveň zaradenie do minimálneho stupňa stráženia pri obzvlášť závažnom zločine bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný, alebo je mimo zákonnej trestnej sadzby.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd Trenčín, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/1/2018 zo dňa 21.03.2018, vo výroku o treste, a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. j), l) Trestného zákona uloží nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň aby obžalovanému uložil podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad v dolnej polovici zákonnej výmery."

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Podľa názoru obhajoby rozsudok Okresného súdu je zákonný a spravodlivý.

Obžalovaný má čistý register trestov a doposiaľ nebol nikdy ani vypočúvaný v trestných veciach, tobôž nie obvinený. Je pravdou, že skutku ktorý mu bol kladený za vinu sa dopustil a tento aj oľutoval a priznal sa k nemu. Čas už nedokáže vrátiť späť a v súčasnosti vie, že urobil "chybu". Drogová trestná činnosť je v našom zákone trestaná nekompromisne čo v zásade je možné chápať pozitívne. Ale sú určité prípady, ktoré napriek tomu, že naplňajú rovnakú skutkovú podstatu trestné činu, ale v konečnom dôsledku sa nedajú porovnávať a vymedzujú sa svojimi okolnosťami od skutkov, ktoré mal na mysli zákonodarca. Nechceme týmto zľahčovať trestnú činnosť obžalovaného ale žiadame, aby bol vzatý do úvahy spôsob jeho konania a mieru ohrozenia spoločnosti. Každého páchatel'a je potrebné rozlišovať a ukladať mu trest aj vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a nie len mechanicky určiť trest. V tomto kontexte ďalej poukazujeme na to, že nepredával tvrdú drogu ale marihuanu a tak isto aj množstvo, ktoré mu je kladené za vinu. Spolu predal marihuanu v hodnote 23 eur. Obžalovaný nikdy a nikde nebol vedený ako nejaký díler resp. osoba, ktorá by mala byť nebezpečná pre spoločnosť.

Žiadame Krajský súd, aby dal ešte reálnu šancu na život obžalovanému, nakoľko ten konal neuvážene a nevedomou si závažnosť jeho konania. Napriek tomu si, ale obhajca myslím, že sú splnené podmienky na použitie § 39 ods. 1 tr. Zákona a dovoľíme si touto formou žiadať Krajský súd Trenčín, aby odvolanie Krajskej prokuratúry 'Trenčín zamietol ako nedôvodné."

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Ako vyplýva z vyššie citovaných dôvodov odvolania, prokurátor namietal, že podľa jeho názoru v danej veci neboli dané dôvody pre aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., z ktorého dôvodu okresným súdom obžalovanému uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny a v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Prokurátor tiež namietal, že na zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je nedôvodné.

K uvedeným otázkam okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol nasledovné:

„Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného, vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 39 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia v samej spodnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní päť rokov. Z dôvodu, že obžalovaný bol uznaný vinným za obzvlášť závažný zločin, mal ho súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, nikdy nebol vo výkone trestu, dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods.4 Trestného zákona a vzhľadom k narušenosti páchatela, ako i vzhľadom na to, že mu nebol uložený trest nad 15 rokov a možnosť nápravy obžalovaného, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní jeden rok. Pokiaľ súd obžalovanému ukladal trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v samej spodnej možnej hranici (základná sadzba 10 až 15 rokov), súd odôvodňuje túto skutočnosť tým, že na základe prevedeného dokazovania sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil vo veku blízkeho veku mladistvého, zo strany obžalovaného sa podľa názoru súdu jednalo o mladícke zlyhanie. Jednoznačne z prevedeného dokazovania vyplýva, že sa nejedná o dílera, ktorý by rozširoval psychotropné látky za účelom získania finančných prostriedkov, čomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že psychotropnú látku predával za minimálne sumy, pričom súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že samotný obžalovaný nie je závislý na psychotropných látkach. Podľa názoru súdu, obžalovaný si neuvedomoval, že svojím konaním naplňa znaky obzvlášť závažného zločinu. Z horeuvedeného teda vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život (nebol súdne trestaný, jedenkrát bol riešený v priestupkovom konaní), podľa názoru súdu, je v tejto konkrétnej veci potrebné obžalovanému dať možnosť, aby mohol po výkone trestu svojím správaním preukázať, že uložený trest, ktorý mu súd uložil, dostatočne vplýval na jeho prevýchovu a že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa zaradí do spoločnosti. Súd bol toho názoru, že sú dané možnosti v zmysle § 39 ods.1 Trestného zákona na uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. vzhľadom na okolnosti prípadu, vzhľadom na pomery páchatela, by uloženie nepodmienečného trestu už v samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 10 rokov bolo neprimerane prísne.“

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že skutkové závery, z ktorých podľa vyššie citovaného okresný súd vychádzal pri ukladaní trestných sankcií, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v danom prípade dal riadne odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho odvolania. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že okresný súd vo vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne uviedol konkrétne okolnosti prípadu, ako aj konkrétne poznatky o osobe obžalovaného, ktoré ho viedli k subsumácii pod ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. stanovené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu. Z odôvodnenia odvolania prokurátora pritom podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by prokurátor vôbec spochybňoval správnosť uvedených zistení okresného súdu, ktoré v popise odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k napadnutým výrokom ani nespomenul a naopak, bez akejkoľvek opory v obsahu spisového materiálu a bez akéhokoľvek odôvodnenia v odôvodnení odvolania hovorí o „... trestnej veci u obzvlášť závažného recidivistu ...“.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zo spisového materiálu nevyplývajú žiadne poznatky, ktoré by spochybňovali správnosť okresným súdom zistených okolností prípadu a poznatkov o osobe obžalovaného, o ktoré okresný súd v danom prípade oprel použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd veľmi správne v danom prípade prihliadol na aj tie rozhodné skutočnosti, že u obžalovaného ide o osobu blízku veku mladistvého, že trestnú činnosť spáchal z mladíckej nerozvážnosti, pričom nejde o osobu kriminálne narušenú. Preto záver okresného súdu, vyplývajúci z uložených trestných sankcií, že použitie trestnej sadzby, ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre tohto obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, vrátane zaradenia obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., považuje odvolací súd za zákonný a správny.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.